

Србија је необична држава. Три су самопроглашене непризнате државе на њеној територији: Либерланд, Вердис и Република Косова, функционери и посланици штрајкују глађу и организују уличне протесте против своје власти, број политичких аналитичара по глави становника је највећи на свету... Србију краси и чињеница да захваљујући учешћу тих тзв. експерата и аналитичара свега и свачега у свакодневним дебатама и детаљним анализама ратних ситуација у свету и катастрофане кризе у коју су запале државе ЕУ, овдашњи грађани много боље познају топониме Украјине и држава Блиског истока него свог родног краја, лакше разумеју дешавања у свету и тужну будућност других народа него што могу да закључе шта чека нас овде, мучене, у Србији.

Зато им преостаје да замишљају добар исход решавања домаће друштвене и политичке кризе, једни новом изборном победом данас владајућих странака, други њиховим поразом и сменом власти.

Тако се и мени јавило да су на изборима победиле антирежимске снаге које су се окупиле око идеје смене власти и једне листе, оставивши по страни, као сасвим небитне, међусобно различите политичке идеологије, различите визије будућности Србије, па формирале владу која ће током свог четворогодишњег мандата да реши све проблеме које је проузроковала бивша власт.

У стању хипнагогије чуо сам, па записао, један важан и садржајан телефонски разговор:

Зврррррррр...

- Кабинет председника Владе, изволите

- Добар дан, зовем из кабинета председнице Европске комисије. Председница би желела да се чује са господином председником Владе.

- Јој, да, хммм, само тренутак сачекајте молим Вас.

... музика...

- Хало, даааа

- Добар дан господине председнице, Урсула фон дер Лајен, председница Европске комисије при телефону. Желим да Вам и овако, још једном честитам на избору и да разменимо неколико речи о бројним питањима и о нашој будућој надам се блиској и успешној сарадњи.

- Добар дан и Вама, председнице. Хвала. Драго ми је да Вас чујем, мада не чујем баш добро, нешто шушти, зуји, не знам шта је. Изволите...

- Па ето господине председнице, бићу сасвим отворена, молим Вас да и Ви будете такви, интересује ме какву ће политику Ваша влада да води у погледу прикључења Србије Европској унији. О томе се мало могло чути од Вас и од Ваших колега током изборне кампање, па мени и мојим колегама у Европској комисији није сасвим јасно какав је став владе. Да питам директно, да ли сте за улазак Србије у ЕУ, да ли ћете бити посвећени убрзању процеса приступања ЕУ ?

- Паааа, госпођо фон дер Лајен, то је знате веома осетљиво питање. Постоје у нашем друштву опречни ставови по овом питању, па да поштено признам и у оквиру посланичке већине која је владу изабрала. Ми смо и у кампањи избегавали да изнесемо свој став и говорили да је питање уласка Србије у ЕУ отворено питање, на које одговор треба да дају грађани Србије на референдуму... па кад буде...видећемо.

- Али господине председнице, Ви са Вашим политичким искуством знате...

- Немам ја никакво политичко искуство...Ја сам се бавио својом каријером, нисам се политички ни на који начин ангажовао, ниам се испрљао. Знате, такво је време било, то је могло да ми шкоди. Тако да...

- Добро, није страшно, али... сигурно знате да то питање не може да се остави по страни, од тога зависи у ком правцу ће се кретати наши будући односи. Зато је потребна хитност...

- Извин'те, колико је хитно?

- (?!?!?) Па... не знам како да Вам одговорим на то питање.

- Ето видите председнице да није лако одговорити на тешка питање. Али, када смо већ на теми приступања у Европску унију, да додам једно, надам се лакше питање: како на Вашој страни стоје ствари? Желите ли Србију у Европској унији?

- Ви знате господине председнице да је последњих година процес приступања Србије практично заустављен и да је за то сва одговорност на Вашим претходницима. Наши односи су веома погоршани, данас нису добри. То је, поред веома сложене геополитичке ситуације и проблема у којима се налазе државе ЕУ, као и потребе да се изврши реформа Европске уније, код једног броја чланица појачало скептицизам према проширењу ЕУ, посебно државама Западног Балкана. Али верујем да би се став тих држава променио ако бисте обећали, гарантовали да ће Србија да усклади спољну политику са ЕУ и уведи санкције Русији, да спроведе све одредбе Основног споразума из Брисела и Анекса за његову примену из Охрида, у чему је председник Вучић већ далеко одмакао, да ће, најзад, Србија да испуни обавезе из поглавља 35. То су кључне ствари, знате и сами председнице. Све остало, како су ми рекли да се код вас каже, прогледаћемо вам кроз прсте.

- Председнице, искрено да Вам кажем о свему томе још немамо утврђене ставове. Треба нам времена. Преокупирани смо другим питањима, нама важним: вршимо кадровске промене, институције су нам у катастрофалном стању, много је посла на обнови владавине права. Кажете да Европску комисију то мање интересује, да би нам прогледала кроз прсте ако на том плану не учинимо много, а мислили смо да су и Европској комисији то важна питања.

- Их... Но, да Вас питам онда: да ли сте макар спремни да приступимо припреми нове рунде преговора између Србије и Косова о регулисању међусобних односа, па да се приближимо потписивању правно обавезујућег споразума о нормализацији односа. Тај документ жељно ишчекују и оне државе ЕУ које још нису признале независност Косова, како би могле то да учине. Како видите ту ситуацију?

- Ух, Ви опет о Косову. Мене су људи којима верујем обавестили да Срби на Косову јако тешко живе. Исто тако сам прочитао у Уставу да су Косово и Метохија покрајина у саставу Србије. □ Расформирана је Канцеларија за КиМ, њен ранији директор Петар Петковић, чуо сам има намеру да се замонаши, ни у оквиру СНС-а не стоји најбоље, због таста. И, тек да видите колико нам није лако, још ћу Вам рећи да многи из посланичке већине тврде да је претходна власт већ све завршила, да је Косово независно и да ми само треба да се правимо Тоше.

- Шта?!?! Тоше? Шта је, ко је то?

- Добро, да се правимо мутави...

- Не разумем.

- Да се не мешамо и пустимо да ствари иду својим током, да се преостали Срби полако иселе и... тако.

- Морам признати да сте ме изненадили. Пренећу колегама. Реците ми, можда макар то знате, какве односе мислите да градите за Руском федерацијом, том терористичком државом која је извршила агресију на Украјину? Има ли изгледа да се у најскорије време прикључите санкцијама Европске уније према Русији?

- Међу нама неки кажу - одмах, други их називају лудим и помињу нафту, гас, Савет безбедности УН...Сложено је то...

- И последње: можете ли да се мало дистанцирате од Републике Српске?

- Е то мислим да може. То је ОК.

- Хвала господине председниче.

- Хвала Вама. Све исто бих рекао и Путину, Си Ђинпингу, Трампу, али су недоступни. Тиме ћемо да се бавимо за неколико година. Разумете?

- Баш и не разумем, ни са њима не знате шта ћете? Ваша одлука и последице.

Тутууу...тутуууу...

Ово није критика, још мање оптужба, већ подстицај. Није ми била намера да увесељавам, нити да наљутим било кога, већ да поновим оно што сам написао пре скоро годину дана: шта нас је брига ко ће бити на тзв. студентској листи. Треба колико и имена на листи СНС и комп. , дакле ни мало. Они се неће питати.

Међутим, сваког разумног, политички свесног, одговорног грађанина, гласача, морају да интересују програми претендената на власт, реализатори и стварни доносиоци одлука.

Пре тога нема много смисла ни расправа о „колонама“.

А када се буде знало, а знаће се, избори нису Нектар сокови. Тек на изборима НИЈЕ СВЕЈЕДНО!